

## מסע חובק ארצות - מסעדת בינדלה

עיצוב. פיצו קדם אדריכלים וסטודיו ברנוביץ-אמית  
צוות תכנון. פיצו קדם, אירנה גולדברג, סיגל ברנוביץ, גלי אמית  
עיצוב תאורה. אורלי אברון-אלקבס  
שטח פנים. 310 מ"ר. שטח פטיו. 35 מ"ר  
צילום. עמית גרון  
מאת זיוה בר מעצבת פנים

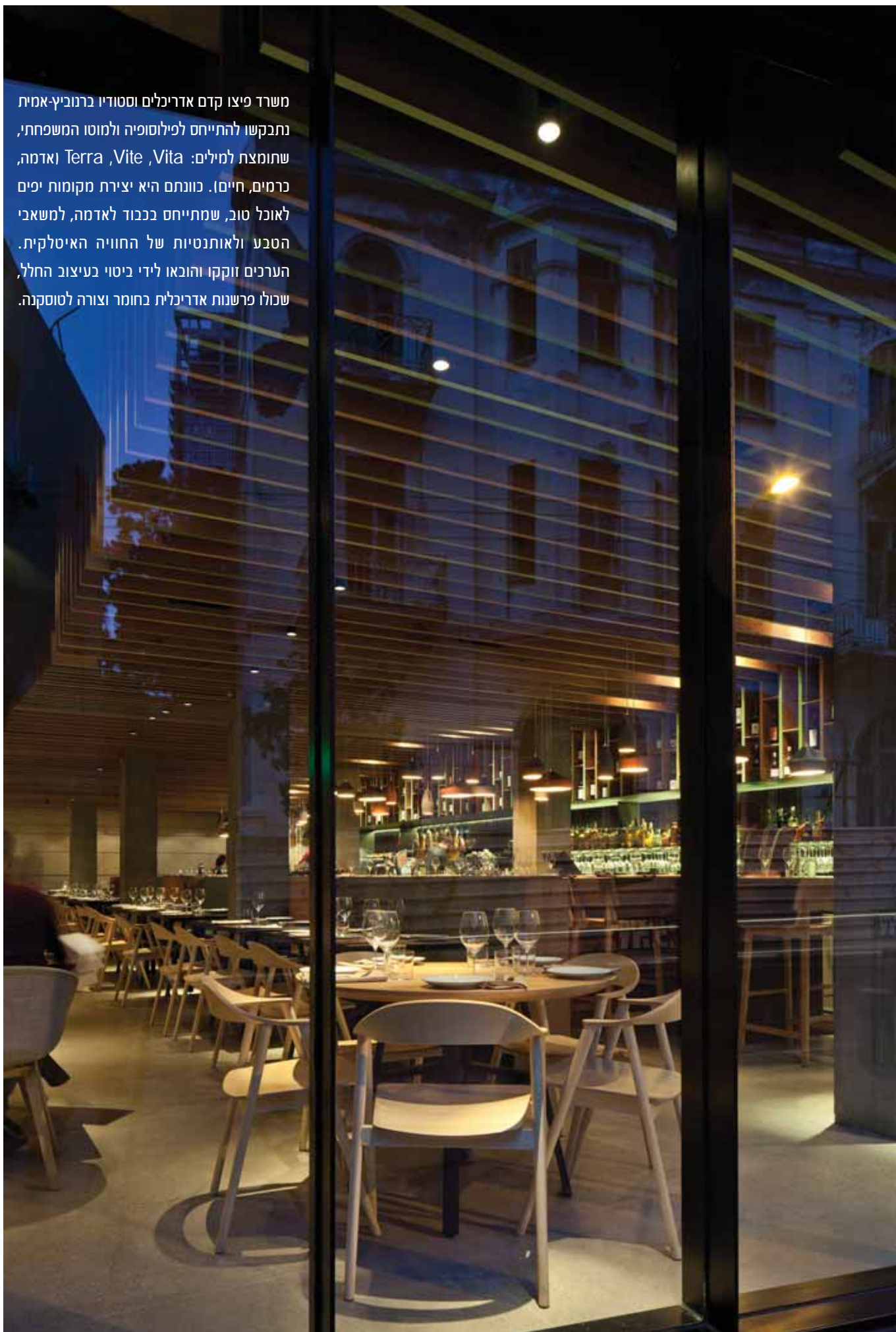


כשחושבים על מסעדה איטלקית בדרך כלל יודעים למה לצפות. לא כך במסעדה האיטלקית "בינדלה", שנפתחה לפני מספר חודשים ברחוב מונטיפיורי בתל אביב. ברגע שפוגשים בכניסה דלת ברזל מסורגת מרשימה ועוברים את הסף מבינים שכאן החוויה שונה.

שיתוף הפעולה בין הבעלים, כריס בינדלה (29) בן למשפחת מסעדנים משוויץ בת שלושה דורות, השף המוכשר, רועי סופר, והמתכננים: משרד פיצו קדם אדריכלים וסטודיו ברנוביץ-אמית, יצר ייחוד גסטרונומי וחווית אירוח הגדולה מסך מרכיביה. החלל המושקע איננו עוד קלאסיקה איטלקית, רחוק מכך. הוא תל אביביות עכשווית וחדשנית בעיצוב, בטעם ובאווירה. לימודים ואהבה, בישראל ואליה, הובילה את בינדלה הצעיר להשתקע בתל אביב ולפתוח, בפעם הראשונה מחוץ לגבולות שוויץ, מסעדה לרשת המשפחתית הענפה, לה נארבעים בתי אוכל איטלקיים, יוקרתיים יותר וכחות, הנושאים את שם המשפחה, ויקב בטוסקנה.

אפשר היה לצפות למסעדה שתאגד בין שוויץ, איטליה ותל אביב, אך בפועל נולדה לה מסעדה חדשה ומרגשת עם קונספט רענן שלא מוצאים במקומות אחרים.

משרד פיצו קדם אדריכלים וסטודיו ברנוביץ-אמית  
נתבקשו להתייחס לפילוסופיה ולמוטו המשפחתי,  
שתומצת למילים: Terra, Vite, Vita, ואדמה,  
כרמים, חיים). כונתם היא יצירת מקומות יפים  
לאוכל טוב, שמתייחס בכבוד לאדמה, למשאבי  
הטבע ולאותנטיות של החוויה האיסלקית.  
הערכים זוקקו והובאו לידי ביטוי בעיצוב החלל,  
שכולו פרשנות אדריכלית בחומר וצורה לטוסקנה.







התווי וההשראה הם שורות הנפנים בכרם, שתורגמו לשפת עיצוב של סדר ונינוחות. החלל הצר, הארוך ורוויי העמודים של המסעדה חולק לשלוש שורות של תצורות ישיבה: בר אלכוהול וקרודו, שמאפשר את המשך החגיגה גם לתוך השעות הקטנות של הלילה, ספסל ארוך, גבו אל הבר, בו שולחנות הניתנים לתזוזה, לחיבור או הפרדה, ושורה שלישית של ישיבת זוגות לאורך חלונות הפטיו. בחלקה הפנימי של המסעדה בנוי ספסל רחב ושולחנות עגולים לאזור ישיבה מסוג נוסף. לשולחנות נבחר עץ אלון טבעי ומושחר. חווית הכרם עוטפת את החלל ומתחילה בקיר הפרוס לכל אורכו של הבר, שקיבל קורות עץ הבנויות כספריית אלכוהול, שממשיכות לטפט אל התקרה והופכות לקורות ארוכות הסוככות מעל הסועדים בגבהים משתנים. קורות העץ עשויות לוחות עץ אלון, שצידם התחתון נצבע גוונים שונים של ירוק, כאזכור לעלוות העלים. את מקומם של קרני השמש ממלאת בכבוד תאורה משתנה, של גופים שקועים ויורדים, המבצבצת בין הקורות.

קיר רציף של משרביות ברזל בגוון שחור הותקן לאורך הקיר הגובל בפטיו הארוך. הפנלים הותקנו במרחק של כעשרה ס"מ מהקיר החיצוני והשאירו מקום לגופי תאורה. החיתוך הממוחשב של החורים בתצורות שונות של עיגולים, כדוגמת פירות הנפן, ומשחקי האור והצל מכניסים פנימה תחושות של טבע.

רצפת הבטון האפורה של המסעדה, שלוטשה עד חשיפת האגרנטים המרכיבים אותה, מראה הדומה לרצפות הטראצו האיטלקיות הקלאסיות, חותמת את דימוי הנופך האיטלקי.

אז בכינדלה השורשים ברורים אבל התוצאה כבר מפליגה למחוזות אחרים.